

A Pécsi Ítéltábla a Fejér és Meggyes Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a személyesen eljáró **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jogok megsértése miatt indított perében a Tolna Megyei Bíróság előtt 2011. június 27. napján kelt 6.P.20.349/2010/31. számú ítélet ellen a felperes által 32. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására - 24.000 (huszonnégyezer) forint másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a peres felek között munkakapcsolat állt fenn, az alperes a felperes tulajdonosi érdekeltiségébe tartozó több gazdasági társaságnál is munkaviszonyban állt. A munkaviszony mellett a peres felek között szoros érzelmi kapcsolat is kialakult 2007. nyarán, amelyet az alperes 2007. decemberében megszakított, a felperes azonban az érzelmi kapcsolat megszakadását nem kívánta tudomásul venni, annak helyreállítását szorgalmazta, ezt viszont az alperes rendre elhárította. A peres felek az érzelmi viszályukat hatósági eljárásokra is kiterjesztették: egymással szemben számos polgári, munkaügyi, büntető eljárást kezdeményeztek. Ezekben az eljárásokban az alperes számos hangfelvételt csatolt, amelyek a felperes vele, illetve más személyekkel folytatott beszélgetéseiről készültek.

A felperes személyhez fűződő jogának megsértése miatt terjesztette elő keresetét, hivatkozva arra, hogy hangjának felvételével és felhasználásával az alperes a sérelmére visszaélést követett el. Keresetében a jogsértés megállapítását, az alperesnek a jogsértés abbahagyására kötelezését, a további jogsértéstől való eltiltását, valamint a sérelmes helyzet megszüntetését kérte azzal, hogy a jogsértést

megelőző állapot helyreállítása történjen meg, az alperes költségén a jogsértéssel előállott dolog megsemmisítésével. Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Azzal védekezett, hogy a kereset tárgyává tett hangfelvételeket kizárólag a hatóságok rendelkezésére bocsátotta, hatósági eljárásokban bizonyítékként kívánta felhasználni, egyébként nyilvánosságra nem hozta azokat.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és a felperest perkötségben marasztalta. Ítéletét a Ptk.78.§ (2) bekezdésére, 80.§ (1) és (2) bekezdésére, valamint 81.§-ára alapította. Kifejtette, hogy önmagában a titkos lehallgatással történt felvételkészítés is visszaélésnek minősülhet az érintett személyiségi érdekkörébe való illetéktelen behatolással, azonban a személyiségi jogi védelmet nem alapozhatja meg kizárólag ez a körülmény, a jogvédelmi helyzet fennállásának megállapításához és a jogvédelem nyújtásához az összes körülmény mérlegelésének eredményeként is visszaélésszerűnek kell minősülnön a hangfelvétel készítése és felhasználása. A hangfelvétel felhasználását pedig nem lehet visszaélésszerűnek tekinteni, ha ez a hangfelvétel felhasználójával szemben elkövetett jogsértéssel kapcsolatos bizonyítás érdekében történik.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, kérve az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljesítését. Fellebbezésének indokolásaként megismételte az elsőfokú eljárásban 16. sorszám alatt már előterjesztett és 2011. február 21-én kelt előkészítő iratában foglaltakat.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntése alapjául szolgáló tényeket helyesen állapította meg. Azokat a másodfokú bíróság kiegészíti azzal, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban felsorolt eljárások közül néhánynak az eredménye az elsőfokú eljárás során ismertté vált. Így a Sz Bíróság 3.P.20.193/2009/23. szám alatt a felperessel gazdasági kapcsolatban álló személy által az alperes ellen indított kötelmi perben a másodfokon eljáró T Bíróság a 10.Pf.20.071/2010/5. számú ítéletével a keresetet jogerősen elutasította. Hasonlóképpen a kereset elutasítására került sor a Sz Bíróságon 5.P.20.734/2009/27. szám alatt a felperessel ugyancsak gazdasági kapcsolatban álló személy által alperes ellen indított kötelmi jogi perben. A felperes által az alperessel szemben rágalmozás vétsége miatt indult magánvádas eljárásban a SZ Bíróság a 32.B.539/2008/15. számú ítéletével az alperest felmentette, ezt az ítéletet a T Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2.Bf.90/2009/5. számú végzésével helybenhagyta, viszont a felperessel szemben zaklatás vétsége miatt indult eljárásban a Sz Bíróság a 32.B.108/2009/21. számú ítéletével bűnösnek találta a felperest zaklatás vétségében, amelyet az alperes sérelmére követett el. Ezt az ítéletet a T Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2.Bf.6/2010/8. számú végzésével helybenhagyta. Mindezek összegzéseként a másodfokú bíróság tényként állapítja meg, hogy a felperes különféle polgári és büntető eljárások indításával is folytatta az

alperes elleni zaklató, életét elnehezíteni igyekvő tevékenységét, amellyel szemben az alperes folyamatosan védekezésre kényszerült.

Az elsőfokú bíróság a kiegészített tényálláshoz képest is helyes jogi következtetések levonásával hozta meg érdemben helytálló döntését, kifejtett jogi indokaival a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetért. Ezek közül a másodfokú bíróság kiemeli, hogy a Ptk.80.§ (1) bekezdésének alkalmazásában annak elbírálásához, hogy valóban visszaélés történt-e, az eset összes körülményeinek gondos mérlegelésére van szükség, a Legfelsőbb Bíróságnak a BH1985/57. szám alatt közzétett eseti döntésével kialakított bírói gyakorlat szerint pedig annak eldöntésénél, hogy a hangfelvétel felhasználása a Ptk.80.§ (2) bekezdésére figyelemmel jogellenes nyilvánosságra hozatalnak minősül-e, tekintettel kell lenni a Ptk.4.§-ában megfogalmazott rendeltetésszerű joggyakorlás, valamint a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeire is, amely mindkét felet terheli. Ez azt jelenti, hogy a polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a feleknek olyan magatartást kell tanúsítaniuk, hogy érdekeik érvényesítése a jóhiszeműség és a tisztesség bizalmi elvével és a társadalom érdekével összhangban álljon. E követelménnyel nem fér össze, ha valaki érzelmi sértettsége miatt indít más ellen alaptalan bírósági, hatósági eljárásokat, ezzel őt folyamatosan védekezésre kényszerítve. A másodfokú bíróság korábban közzétett eseti döntésében is kifejtette azt az álláspontját, hogy a bírósági eljárásban az igazság érvényesülésének biztosítása közérdek és a bizonyítás ezt a célt szolgálja, ezért nem lehet a hangfelvétel felhasználását visszaélésnek tekinteni, ha a felvétel felhasználójával szemben elkövetett jogsértéssel kapcsolatos bizonyítás érdekében történt (BDT2009/2126.). Az adott esetben a kereset tárgyává tett hangfelvételek készítése, illetve alperes általi felhasználása nem a felperesnek ártó, az ő jogát csorbító célzattal, hanem az alperes felperessel szembeni védelme céljából történt. Az alperes e magatartásával nem valósította meg a felperes személyiségi jogának sérelmét.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés sikertelensége folytán a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján a felperes köteles a másodfokú eljárásban felmerült költségek viselésére. A per tárgyi illeték-feljegyzési jogos voltára tekintettel az állam által előlegezett másodfokú eljárási illeték megfizetésére ezért a felperest kötelezte a másodfokú bíróság a Pp.78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján.

P é c s , 2012. január 19.

dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, dr. Döme Attila s.k. előadó bíró, dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró

